

- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie zezwalają sądowi krajowemu, działającemu z urzędu lub na wniosek konsumenta, zbadać potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków umownych w sytuacji, gdy zabezpieczenie hipoteczne zostało zrealizowane, nieruchomość obciążona hipoteką została sprzedana, a prawo własności w odniesieniu do nieruchomości będącej przedmiotem danej umowy zostało przeniesione na osobę trzecią, pod warunkiem, że konsument, którego nieruchomości dotyczyło postępowanie w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką, może dochodzić swoich praw w późniejszym postępowaniu w celu uzyskania naprawienia, zgodnie z tą dyrektywą, skutków finansowych wynikłych ze stosowania nieuczciwych warunków umownych.

(¹) Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 17 maja 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano – Włochy) – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA/YB (C-693/19), Banco di Desio e della Brianza SpA i in./YX, ZW (C-831/19)

(Sprawy połączone C-693/19 i C-831/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Zasada równoważności – Zasada skuteczności – Postępowania w sprawie nakazu zapłaty i zajęcia egzekucyjnego wobec osób trzecich – Powaga rzeczy osądzonej obejmująca w sposób dorozumiany ważność warunku umownego w tytule egzekucyjnym – Uprawnienie sądu egzekucyjnego do zbadania z urzędu potencjalnie nieuczciwego charakteru warunku umownego]

(2022/C 266/03)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SPV Project 1503 Srl, SpA Dobank SpA (C-693/19), Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a, Cerved Credit Management (C-831/19)

Strona pozwana: YB (C-693/19), YX, ZW (C-831/19)

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu, że w przypadku gdy nakaz zapłaty wydany przez sąd na wniosek wierzyciela nie był przedmiotem sprzeciwu wniesionego przez dłużnika, sąd egzekucyjny nie może – ze względu na to, że powaga rzeczy osądzonej przysługująca temu nakazowi obejmuje w sposób dorozumiany te warunki umowne, co wyklucza wszelkie badanie ważności owych warunków – w terminie późniejszym zbadać potencjalnie nieuczciwego charakteru warunków umowy, które były podstawą wspomnianego nakazu. Okoliczność, że w dniu, w którym nakaz stał się prawomocny, dłużnik nie wiedział, że może zostać uznany za „konsumenta” w rozumieniu tej dyrektywy, jest w tym względzie bez znaczenia.

(¹) Dz.U. C 432 z 23.12.2019.
Dz.U. C 36 z 3.2.2020.